

НОВЕ ЖИТТЯ

ОРГАН БРОВАРСЬКОГО МІСЬКОГО КОМІТЕТУ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ УКРАЇНИ,
МІСЬКОЇ І РАЙОННОЇ РАД НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Газета виходить з 17 квітня 1937 року

★ № 128 (7415) ★

Субота, 15 серпня 1987 року

★ Ціна 3 коп.

Готувати ферми до зими

Багато нині турбот у землеробів району: триває збирання врожаю зернових, кормових і овочевих культур, готуються площі й насіння до сівби озимих — ні на хвилину не затихає конвеєр польових робіт. Але є сьогодні ще одне важливе і невідкладне завдання — підготовка ферм до зими. Необхідно організовано завершити літній насамничий період, перевести громадську худобу на стійлове утримання і не лише зберегти, але й підвищити її продуктивність, успішно виконати соціалістичні зобов'язання по виробництву та продажу державі тваринницької продукції на честь 70-річчя Великого Жовтня.

Молочнотоварну ферму ордена Жовтневої Революції племязаводу «Плосківський» відрізняє висока культура виробництва. Використовуючи сприятливі умови літньо-табійного утримання худоби, тваринники одержують у ці дні від кожної корови за добу майже по 20 кілограмів молока. Щоб закріпити досягнуте, тут наполегливо готуються до зими: продовжують заготовлювати фураж, приводять в належний порядок тваринницькі приміщення, фермське обладнання.

Приклад передовиків свідчить про значні можливості нарощування виробництва молока і м'яса. Потрібно лише вміло використати внутрішні резерви.

Готуючись до роботи в зимових умовах, господарства району в першу чергу турбуються про те, щоб на фермах було вдосталь повноцінних кормів. За даними інформаційно-статистичного центру держстатистики, на 10 серпня в районі заготовлено сіна 34,6 тисячі тонн, сінажу — 83,8 тисячі тонн, соломки — 14,2 тисячі тонн. Ці запаси можна ще значно поповнити.

У складних погодних умовах особливо важливо використати багатий досвід передових колективів по підготовці високоякісних кормів, умінні правильно їх обробити і раціонально використати. Так, у держплемязаводі «Плосківський», радгоспі імені 60-річчя СРСР корми готують так, як передбачає технологія. Це, звичайно, позитивно впливає на підвищення продуктивності громадського стада.

Зовсім інша картина в радгоспі «Заплавний». Незадовільно йдуть справи на фермах господарства, не приділяють їм належної уваги. Тому й не дивно, що тваринництво тут з року в рік дає лише збитки.

Успішна заготовка кормів, раціональне їх використання — гарантія доброї зими. Своєчасно проведений ремонт, підготовка тваринницьких приміщень — друга і не менш важлива частина справи. При цьому необхідно звернути увагу на створення в кожному корівнику, телятнику потрібного мікроклімату. Надійно повинні працювати вентиляція, каналізація, електрообладнання.

Більшість господарств району успішно закінчує ремонт і реконструкцію приміщень, водопроводів. Так, із 180 корівників до зими підготовлено 108. Решта приміщень — ремонтуються. Необхідно скористатися темпом ремонтних робіт.

Минулорічна зима показала, що недоробки можуть обернутися різким спадом продуктивності тварин. Однак дехто уже забув про суворі уроки. Як показала перевірка, в радгоспах «Заплавний», «Жердівський», «Зоря», «Літківський» ще чимало належить виконати ремонтних робіт по підготовці ферм до зими. Слід пам'ятати, що кожна незасклена рама або несправний калорифер, поламаний транспортер чи розбита годиниця призведуть до значних втрат продукції, нерезультату енергії.

Готувати ферми до зими повинні не лише сільські трудівники. Надійну експлуатацію обладнання покликана забезпечити спеціальна служба ремонтно-транспортного підприємства. Від енергетиків тваринники чекають безаварійної роботи електромережі.

Робота в зимових умовах потребує від трудівників села не лише додаткових фізичних зусиль, але й певних навичок, глибоких знань. Добір кваліфікованих кадрів для ферм, правильна їх розстановка, активізація соціалістичного змагання повинні перебувати в центрі уваги партійних комітетів, усіх комуністів. Продумані організація праці і розпорядок дня з урахуванням особливостей зимового періоду, забезпечення тваринників нальвом, спеодягом — все те, що закріплює кадри, підвищує їх трудову віддачу, потрібно тримати під партійним контролем. Потрібно так організувати масово-політичну роботу на фермах, щоб кожен відчував особисту відповідальність за долю зими худоби, правильного використання кормів і техніки, за виконання соціалістичних зобов'язань.

Курс-прискорення

На спорудженні котельні у Броварах по вулиці Кірова ударною працею відзначаються електророзв'язники Віктор Петрович Пісторак та монтажник Віктор Андрійович Кладун із будівельно-монтажного управління ТЕЦ-6. Вони забезпечують високу якість будівельних робіт. Ця передовиків робітників вибачте на знімку М. Семенового.

Поліпшити правоохоронну роботу

Днями відбулася нарада правоохоронних органів міста, на якій було обговорено питання соціальної законності і правопорядку.

На ній відзначалось, що у Броварах зростає згальне злочинство, крадіжки особистого майна громадян і автотранспорту, хуліганство. Ослаблена боротьба з пияцтвом, самогонуванням, дармоїдством, наркоманією та іншими негативними явищами. Недостатньо ведеться робота по попередженню злочинів у місті, відсутня наполегливість у боротьбі з нетрудовими доходами. На нараді було звернуто увагу прокурора міста М. В. Гарника на необхідність підвищення ефективності роботи по попередженню злочинів та правопорушень. Правоохоронні органи Броварів накреслили ряд заходів, спрямованих на усунення виявлених недоліків і упущень.

Участь у роботі наради взяв перший секретар міськомкому партії А. Д. Фролов, голова міськвиконкому В. М. Зволь, заступник начальника УВС Київського обласного району В. І. Володя, начальник МВВС М. Т. Омельченко.

ГОТУЮЧИ гідну зустріч 70-річчю Великого Жовтня, колектив заводу торговельного машинобудування імені XXVI з'їзду КПРС успішно справився з планом семи місяців з усіх техніко-економічних показників. За мовним відправлено продукції на 12 мільйонів 356 тисяч карбованців, або на 516 тисяч карбованців більше від семимісячного плану. Всі договірні зобов'язання виконано сповна. Виготовлено і реалізовано товарів народного споживання на 1,1 мільярд карбованців.

У трудових здобутках немала заслуга колективу цеху торгового обладнання, очолюваного комуністом В. Ф. Кальченком. Випереджаючи час, цей виробничий підрозділ з

Випереджаючи час

початку року виготовив продукції більше, ніж на 4 мільйони 100 тисяч карбованців. Добре працювала бригада столярів-складальників. У цьому колективі особливо високої оцінки заслугове праця робітників М. Ф. Ткаченко, Г. Г. Шеремет, які виконують норми на 130—140 процентів. Відмінно трудиться бригада по випуску виробів народного вжитку комуніста М. Д. Прудкого. Всю свою енергію трудівники підпорядковують єдиній меті — успішному виконанню зобов'язань.

А. ГАВРИЛЕНКО.

Раціонально використовують угіддя

Дбаючи про те, щоб в літніх таборках і в осянці пору громадська худоба мала в достатку зелені корми, механізатори радгоспу «Вобрицький» посіяли 150 гектарів поуз'євних кормових культур. Їх розмістили на площах, з яких у травні — липні було використано зелену масу озимини, одиорічних трав першого весняного посіву. Тепер

худоба одержує зелені корми з посіяних кілька місяців тому культур.

Водночас на звільнених від урожаю озимих і ранніх ярих зернових механізатор Г. І. Маленький, який працює на тракторі Т-74, готує грунт для сівби позимових кормових культур. Насіння вівса, олійної редьки і рпана кладе у добре підготовле-

Тон задають комсомольці

Старанно трудяться на дьогорічних жнивях комсомольці, молодь у радгосподарств району. У окремих з них вони вперше у трудовому суперництві кілборобів.

А, приміром, комсомольсько-молодіжний екіпаж з радгоспу «Великодимерський» у складі комбайнера Валерія Ларіна та помічника Олега Гарбузи займає перше місце серед споріднених екіпажів району. Комсомольці комбайном «Нива» намотали 420 тонн зерна при плані 260 тонн. Друге місце займають Григорій Вавикін та Сергій Пацюк з птахорадгоспу «Семиполіський». У бункера своєї «Ниви» вони видали 350 тонн збіжжя при плані 300. Сезонні завдання уже виконали комсомольсько-молодіжний екіпаж Валентина Горбача, Олександра Бобка та сімейний екіпаж Віктора і Юрія Хильків з птахорадгоспу «Богданівський». На їх рахунок відповідно 270 та 245 тонн зібраного хліба.

Серед водіїв - комсомольців, які зайняті на жнивях, лідерство утримує Анатолій Дуженко з птахорадгоспу «Богданівський». Автомоблем «ГАЗ-53» він перевіз 463 тонни зерна, 439 тонн збіжжя доставив з поля на тлі таким же автомобілем його колега Олександр Зуровець. 327 тонн перевезеного зерна на рахунок Олега Савченка із птахорадгоспу «Семиполіський». Усі названі водії - комсомольці уже також виконали доведені їм сезонні завдання.

С. КОЗІН,
заступник завідувачого відділом комсомольських організацій міськомкому ЛКСМУ.

А. ФЕДОРЕНКО.

КОНФЛІКТНА СИТУАЦІЯ

„Комсоргом я не буду!“

Секретар комсомольської організації радгоспу «Жердівський» Алла Бурикіна чекає цьогорічних звітно-виборних комсомольських зборів, щоб передати справи тому, хто очо-

лить організацію після неї. Чому у дівчини виникло розчарування? Алла про це розповідає сама.

У ВЕРЕСНІ минує рік з того часу, коли мене обрали секретарем комсомольської організації радгоспу «Жердівський». За роботу взялась з великим бажанням. Найперше — довела до пуття документацію. Зробила звірку, домагалась того, щоб усіх поставили на облік. Сама підходила до хлопців, дівчат, вмовляла їх. Коли не давало бажаного результату, зверталась до керівників підрозділів, щоб вони вплинули на тих комсомольців, які знаходяться у їхньому розпорядженні. Проте після цього до мене почали підходити молоді люди і говорити: «Що, тобі більше всіх треба?»

На перших порах я уваги на це не звертала, бо попереду чекало ще багато справ. У нас почав збиратись на засідання комітет комсомолу. Однак, не раз можна було почути від колишньої секретарки директора радгос-

пу: «Що ви робите у лєнінській кімнаті? Нічого туди заходити і напотувати». Це теж розхолоджувало комсомольців.

Ми разом зі штабом «Комсомольського прожектора» склали план його роботи, за яким мали провести рейд по підготовці тваринницьких приміщень до зими. Хороші пропозиції вніс начальник штабу «КП» Олександр Кулинич, але сам нічого не робив. Незабаром він перейшов на іншу роботу. Рейду ми так і не провели.

Були перестороги: випустимо «Комсомольський прожектор», то ще від дирекції перепаде. Так ми про недоліки у підготовці ферми до зими промовчали, хоч кожен їх бачив.

Дуже великих клопотів вимагала організація і проведення спортивного та новорічного свят. Ніде було взяти музику. Робота у Тарасівському будинку культури ніяк не проводилась, бо нема тут завідувачого. Грошей на організацію вечорів також

не можна вибити. Та, незважаючи на це, ми добились, що свята пройшли гарно. Велику допомогу подав Сергій Царик, який добре розбирається у магнітофонах, електроапаратурі. Грошову виручку для новорічних прикрас та подарунків ми одержали від реалізації, напередодні, вхідних квитків.

Усім запам'ятались проведені вечори. А мені особливо. Бо згодом мене викликав для розмови чоловік у строгому сірому костюмі. Він запитував,

де взяли гроші, на що витратили.

Після цього вечори стали проходити скучно. Траплялися бійки. А свята проводив зими у нас зовсім не відбулося, хоч ми вечорами розробили сценарій, підбрали слова, розподілили обов'язки. Справа в тому, що профком не виділив грошей на сувеніри, атрибути.

На власному досвіді я переконалася, що з думкою секретаря комсомольської організації у господарстві можуть і не ра-

хуватись. Бувало, попросиш навіть водія, щоб підвіз у сусіднє село за вносками до комсорга, а він тебе пошле подаль. Все це наслідок того, що ніякої підтримки з боку керівництва господарства в нас немає.

Я не знаю, чим займаються працівники міського комсомолу. Ми їхньої роботи не бачимо, а бачимо нікому не потрібні папери, інформації. Словом, про перебудову у нас ще нічого говорити. Її немає. Працюючи комсоргом, я лише переконувалась, що моя робота нікому не потрібна.

Думаю, що з комсомолом рахуватимуться тоді, коли він буде мати свій голос у вирішенні народногосподарських питань, коли братиме участь в управлінні.

ВІД РЕДАКЦІЇ. А яка ваша думка, шановні читачі? Який ви бачите вихід із такої ситуації? Чекаємо ваших листів.

ЛЮДИНА І ЗАКОН

Чи ж свині винні?

Коротка фраза «Прошу встати, суд іде», сказана секретарем районного нарсуду В. Бовтрук, здавалося, обірвала всі розмови на півслові. У сторожкій тиші, що настала, тільки чути було, як зітхають і плачуть рідні трьох злодіїв, котрі, перебуваючи під вартою мільйонерів, боялися зустрітись з поглядами земляків.

...Наближалася північ. В оселях жителів Заворич гасли вікна, люди спочивали перед останнім робочим днем тижня. Але не всім спалося цієї пізньої пори. Після вечері зі спиртними працівники радгоспу - комбінату імені 50-річчя СРСР Віктор Токар, Андрій Піхоцький і газоелектрозварник Калитянського ремонтного підприємства Олександр Білько не поспішали розходитись по домішках. «А що, хлопці, — запропонував Білько, — може затримаємося на годину-другу та заробимо по кілька червінців?». І тут же видав свій план, який усім видався і простим, і безпечним водночас.

Умовляти не довелось нікого. Сашкову пропози-

цію схвалили і, не відкладаючи на потім, взяли за діло. За лічені хвилини на мотоциклі Токаря дісталася до комплексу радгоспу - комбінату. Непомітно, через огорожу, потрапили на територію, а потім через вікно і в приміщення одного з секторів. Там відкрили двері і, не вагаючись ні миті, поцупили восьмеро порослят. Автомобілем вивезли украдене за територію комплексу, перевантажили в мотоцикл і взяли курс на Мокрець. Саме в цьому віддаленому селі мали намір збути свій товар.

І не помітилися — покупці знайшлися. Четверо свиней за 200 карбованців придбало подружжя Романенків, а ще двоє

за 104 карбованці купила Є. С. Губич. Коли залишилося реалізувати лише двоє свиней і операція по самозбагаченню наблизилася до закінчення, перед сплятеленими злодіями з'явилися працівники міліції. Затримали, як кажуть, «на гарячому». При огляді мотоцикла, крім порослят, які Піхоцький, Токар і Білько не встигли реалізувати, було виявлено ще й літр самогону. Очевидно, вдало торгівлю збиралися хлопці «замочити». Та не вийшло. Приперті до стіни незаперченими фактами, показаннями свідків, вони одразу ж призналися в скоєному злочині.

З'ясувавши всі обставини справи, вислухавши

підсудних, суд визначив і належну міру покарання: Піхоцький, Токар і Білько засуджені кожен до трьох років позбавлення волі умовно з обов'язковим залученням до праці в місцях, визначених компетентними органами. Крім того, в любителів легкої наживи конфісковане все майно, належне їм на праві особистої власності.

— Вважай нізащо постраждали хлопці, — стиха кинув репліку хтось із присутніх, коли народний суддя районного нарсуду М. І. Хандур'їн зачитав вирок. — За якихось кілька порослят — і три роки?

Зневажливі погляди калитянців змусили автора репліки прикусити язика.

В. ДОСВІТНІЙ.

Але сказаного — сокирою не вирубаєш. У ньому, як у краплині води, відбивається позиція окремої категорії громадян, для якої злочин проти громади, посягання на інтереси держави, прагнення набити власну кишеню за чужий рахунок не такий уже й великий гріх. Ну, взяли там кілька порослят (читай — кілька кілограмів молока, овочів, кілька дощок), то хіба ж держава від цього збідніє? Ні, невтямки їм, що ми всі збідніємо від цього, адже кожна ланка розрваного, спляного роками ланцюга поваги до існуючих законів, норм поведінки — не дрібниця. Кожна дія всупереч установленому порядку — це послаблення зусиль суспільства в його напруженій ході на шляху перебудови.

Чого бракувало Піхоцькому, Токарю, Більку? Усі троє мали непогану роботу. А Піхоцький, приміром, щомісяця заробляв понад дві сотні карбованців. Токар, як хороший виробничник, активіст комсомольського життя колективу, був навіть нагороджений туристичною путівкою в НДР. Не обійшло хлопців стороною і сімейне щастя. Словом, живи чесно, працюй, виховуй дітей. Так ні ж. Чарка спиртного, зваблива перспектива мати зайві гроші штовхнули їх на злочин. І жоден із злодіїв не замислився, що чинить проти законно, коли їхали нічної пори до комплексу радгоспу - комбінату. Моральне падіння не виникло на голому місці. Просто всі ті моральні цінності, які визначають наше життя — честь, обов'язок, відповідальність, відійшли в них на задній план. А воля поступилася першому ж поштовху споживацтва. Тому покарання трьох молодих людей у розквіті сил нічим іншим, як торжеством справедливості, не назвеш. Чи ж винні свині, що злодії сіли на лапу підсудних?

ВІСТІ З СОЮЗНИХ РЕСПУБЛІК

РРФСР

Хабаровськ. Розробка і впровадження в рослинництві та тваринництві найновіших досягнень науки й передового досвіду — завдання створеного тут аграрного наукововиробничого об'єднання «Амур». Перспективні сорти насіння, агротехнічні прийоми і технології вирощування культур продаватимуться господарствам, які почнуть розраховуватися з НВО частиною прибутку, одержаного від реалізації її кінцевої продукції. Попередньо всі нововведення пройдуть «обкатку» на дослідних полях і фермах об'єднання.

УКРАЇНА

Луцьк. Свідчення популярності швейних виробів луцької фабрики «Лучанка» — постійний попит. З початку нинішнього року продукції з індексом «Н», «особливо модна», що реалізується за договірними цінами, випустили в півтора раза (більше від плану, а попит усе зростає. Створення спеціальної експериментальної дільниці дало змогу скоротити строк впровадження нових зразків до шести-десяти днів замість трьох-чотирьох місяців, як було раніше.

БІЛОРУСІЯ

Мінськ. На стіл директора Білоруського автозаводу разом із зведенням про виконання виробничих планів лягають показники аграрного цеху. Його створено кілька років тому за рішенням зборів партійно-господарського активу. Овочі цілий рік надходять у заводські ідальні, дитячі садки, реалізуються через магазин «Заводчанка». А все м'ясо, що виробляється на трьох фермах агроцеху, не зможе одразу відвезти навіть 180-тонний «БелАЗ». Добовий приріст ваги свиней — 608 грамів — найкращий показник у Смолевичському районі.

(ТАРС—РАТАУ).

СІЛЬСЬКІ ТУРБОТИ МІСТА

Для інтенсивного поля

На поля країни вийшла ще одна машина львівського виробничого об'єднання «Львівхімспільгоспмаш». Це штабовий обприскувач чового покоління, який допоможе тру-

дівникам полів захистити зернові та технічні культури від бур'янів, шкідників і хвороб.

Обприскувач призначено для внесення в ґрунт вуглеамікатів, гербіци-

дів, які придушують бур'яни ще до їх проростання. Машина забезпечує високу ефективність обробки при використанні її на стерні, зябу, а також свіжорозпушеній землі. В «упряжці» з трактором вона обробляє за годину площу понад десять гектарів. На відміну від попередніх мо-

дифікацій конструкція обприскувача нової серії виключає проливання хімікатів: його розлиловальні пристрої оснащені спеціальними клапанами, які автоматично закриваються при зупиненні або розвороті агрегата.

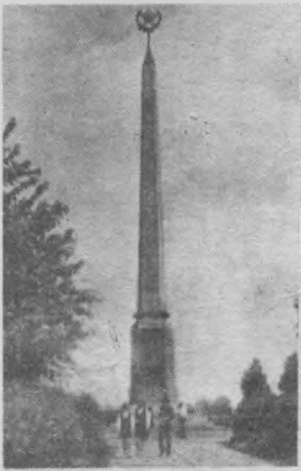
Уже цього року в арсенал агрохіміків надійде п'ятсот високопродуктив-

них механічних захисників рослин. Випуск техніки для інтенсивного землеробства налагоджено в нових корпусках «Львівхімспільгоспмашу», які виробили в сільщі Рясне поблизу міста. Це дало можливість вдвічі збільшити випуск обприскувачів.

Кор. РАТАУ.

**ПАМ'ЯТНИКИ
КИЇВЩИНИ**

**Героям
Трипільського
походу**

1919 рік... Палахотіли вогні громадянської війни. Країна Рад напружувала всі сили в кровопролитній боротьбі з білогвардійськими арміями, з інтервентами. Та внутрішній ворог не вгамувався, лютували знавіснілі куркульські банди. Одна з них, муркульсько-націоналістична банда Зеленого, діяла в районі Трипілья.

У червні 1919 року для її ліквідації вирушив з Києва другий караульний поїзд, до якого влився загін комсомольців. Селище було визволене. А вночі бандити вчинили несподіваний напад. Червоні бійці мужньо захищалися, але сили були нерівними... Багато комуністів і комсомольців загинуло в бою, а тих, хто потрапив до рук ворога живим, бандити вивели на кручі Дніпра і розстріляли.

Пізніше банда Зеленого була розгромлена. Рветься ввись гранітний обеліск з зіркою на вершині — пам'ятник героям Трипілья, учасникам Трипільського походу (під такою назвою ввійшла ця подія в історію Радянської України). Його автори — скульптори Ю. Вілостоцький та Ю. Фрідман, архітектор І. Бяллер. Обеліск встановлено у 1956 році.

В. ГЛУЩЕНКО.

Нещодавно у видавництві «Музична Україна» перевидано книгу нашого земляка Василя Васильовича Юрченка, до якої в свій час написав передмову видатний письменник Герой Соціалістичної Праці, лауреат Державної премії СРСР М. П. Стельмах. Тонко відчувачи народну лірику, автор на численних прикладах глибоко розкриває її поетичні особливості. Йї емоційну силу і переконливо підводить нас до закону активної взаємодії образів.

У книжці розглядаються художні особливості народних і сучасних авторських пісень, розкриваються їх емоційність, чітка взаємодія образів, використовуються різноманітні поетичні прийоми, їх вплив на ідейно-емоційний зміст твору.

ДОСЛІДЖЕННЯ В. В. ЮРЧЕНКА

Не випадково М. П. Стельмах підкреслює у передмові, що дослідження Василя Юрченка якраз і належить до тих творів, яких так мало у нашій фольклористиці.

В. В. Юрченко — наш земляк. Народився і виріс в Літках. Тут же закінчив семирічку і вступив у фабрично-заводське училище заводу «Точелестроприлад» у Києві. На цьому ж заводі працював токарем по металу. В 1937 році закінчив індустріальний робітфак і вступив до Київського держуніверситету. Після його закінчення три роки був викладачем української

літератури у Чернігівському учительському інституті, 12 років очолював відділ фольклору в Центральному будинку народної творчості.

У 1956 році у видавництві «Молодь» вийшла його книжка «Деякі питання поетичної майстерності». Цікавий і його літературний запис книги народної піснярки О. Добрахової.

Понад шістьнадцять років В. В. Юрченко працював старшим редактором у видавництві «Мистецтво». У 1973 році надрукована його п'єса «Балада про Ладину», а пізніше у репертуарному збір-

нику надруковано інсценізацію оповідання О. Кобилянської «За готар».

Нариси-передмови В. В. Юрченка надруковані у збірниках поетеси Фросини Карпенко, народного байкаря Прокопа Канавського, композитора-аматора, інженера заводу «Більшовик» Володимира Костенка. У репертуарних збірниках друкувались інтермедії, сценарії виступів художніх агітбригад, кілька оповідань і пісень на його слова, а також переклади на українську мову текстів пісень, п'єс, віршів.

Надруковано десятки статей В. В. Юрченка в

республіканських і обласних газетах. Багато уваги і зусиль віддав створенню й популяризації нових весільних обрядів. З цього приводу він виступав з доповіддю у Всесоюзному Будинку народної творчості у Москві.

Нині В. В. Юрченко — на заслуженому відпочинку, живе у Києві, та він частий гість літківчан, нерідко заходить і в редакцію нашої міськрайонної газети. Пропонуємо читачам кілька його гумористичних оповідань під загальною назвою «Колісь і тепер» (Літківські бувальщини).

Б. ФЕДЯЙ.

КОЛІСЬ І ТЕПЕР: ЛІТКІВСЬКІ БУВАЛЬЩИНИ

Кучерівна

Було це давно-давно, може, років сто тому: багач загарбав чималу смужку городу баби Кучерівни.

— Що ви, сусіде, робите? Та це ж грабіж!

— Маю право! — відповів багач.

— Право? Яке право? Я пожалуюсь мировому судді!

— Ось тобі суддя! — й підніс бабі дулю.

Кучерівна таки поскаржилася. Через якийсь час із волості прийшла повістка. Чимчикує баба лісом, послішає в Семиполки. Аж ось тройкою, як вихор, пролетів багач. Так, послішає, мабуть, мирозго задобрить.

Відбувся суд. Кривдишка штрафували на три карбованці. А про землю — ні слова.

— Як же це, — вигукнула Кучерівна, — він мою землю загарбав, принародно дулю дав, а за це тільки троячка?

— Троячка, — відповів суддя.

А пан писар роз'яснив: «За символічне оскорблення дійством висше наказаніє трі рубля».

— Так оце я дам ко-

мусь дулю і за це тільки троячка?

— Тільки трі рубля, — підтвердив писар.

І тут сталося щось неймовірне: Кучерівна блискавично піднесла судді дулю під самий ніс: «Це вам, пане суддя!» Те ж саме проробила вона з писарем і кинула на стіл дві троячки.

«Пани» розгубились, аж відсахнулися. За таку ганьбу могли б жорстко покарати Кучерівну, посадити в «холодну», та скаменували, побоялися розголосу. І вхопились вони за рятівну соломинку — повернули все на жарт і довго, довго реготали. Та й мироуду, мабуть, наказали не зв'язуватись із клятою бабою, бо він таки повернув Кучерівні загарбану землю. Це буде потім...

А поки що вийшла вона з приміщення суду з високо піднятою головою, залишивши «панам» дві неоприходовані троячки.

ХТО НАЙСТАРШИЙ

Велике й упорядковане наше село Літки! Красиві будинки, широкі й чи-

сті вулиці, рівчачки з проточною водою. А над ними, над тими рівчачками — залізобетонні мости.

Але нас цікавить тут тільки один, той міст, що веде до Торгового центру. Та, власне, й не теперішній, залізобетонний, а колишній дерев'яний і поламаний місток, що був на цьому місці ще за царя Миколая. Отож тоді біля того ж таки трухлявого містка і сталася кумедна подія.

Вулицею, здіймаючи куряву, мчав парокітний бричкою урядник. А село ніби вимерло, ні живої душі — всі на жнивах, нікого й спитати. Один тільки сивенький дідусь стояв біля містка, та й той заховався за вербу, коли побачив куряву. А курява все наближалась. Тільки якимсь чудом вдалося кучеру зупинити коней аж перед самісіньким містком. Побачив урядник білоголового дідуса, покликав.

— Хто у вас тут найстарший? — запитав він, переводячи погляд на дів'яний місток.

Дідусь наставив вуха. — Хто найстарший тут? — уже викрикнув урядник.

— Найстарша у нас баба Коноллиха, йї давно вже за сто.

— Ти скажи, хто у вас... Ну... Кого у вас усі бояться.

— Так-так... Микитчин бугай! Як вирветься на

вулицю, то всі тікають, хто куди.

— Молчать! — крикнув урядник.

Кучер змахнув батогом, але дідусь уже шусьнув за вербу.

Скороход

Десь на початку цього століття жив у нашому селі високий довгоногий чоловік. Звали його Влас Трифан. Кажуть, він був не корданий житель Літок, а ніби зайшлий. У всякому разі вгало його все село, він був, як кажуть, у кожного на язичі й закив слави дивана. А вся «провізна» Власова полягала в тому, що він надзвичайно швидко ходив. Любив ходити, робив це охоче, навіть наперекір насмішникам. Що-що, а посміятися над ближнім літківці великі мастаки.

Коли хтось швидко ходив, то гострослови тут як тут: «Ти, наче Трифан!» Або: «Ти, як Трифан, можеш побігти до Києва по гудзики або по сірники».

Редактор А. ВОЛОШИНЕНКО.

Промкомбінату Броварської райспоживспілки НА РОБОТУ ПОТРІБНІ:

- вантажники,
- слюсар-наладчик,

За довідками звертатися на адресу: вул. Богунська, 22, відділ кадрів, телефон 4-02-48.

Броварський СПМК-580 тресту «Укрелеватормонтаж» на постійну роботу, пов'язану з відрядженнями, потрібен водій автобуса 1—2 класу. Оплата — почасово-преміальна.

За довідками звертатися на адресу: м. Бровари, вул. Красовського, 16, СПМК-580.

Іхати автобусами №№ 331, 3 до зупинки «Завод «Торгмаш».

**УПРАВЛІННЯ
ТОРГІВЛІ
МІСЬКВИКОНКОМУ**
набирає учнів в школу-магазин
**ПО ПІДГОТОВЦІ
ПРОДАВЦІВ.**

Заняття — з 1 вересня 1987 року. Виплачується стипендія 57 карбованців щомісяця. Для зарахування в

школу-магазин слід подати такі документи:
— заяву,
— довідку про стан здоров'я,
— фотокартки,
— атестат про середню освіту.
Звертатися на адресу: Бровари, вулиця Київська, 139; відділ кадрів.

НАШ ВЕРНІСАЖ

Без слів.
Мал. Б. Горбачевського.

«НОВАЯ ЖИЗНЬ» — орган Броварського городского комитета Коммунистической партии Украины, городского и районного Советов народных депутатов Киевской области. (На украинском языке).
Редактор А. ВОЛОШИНЕНКО.
Газета выходит с 17 апреля 1937 года.
Дни выхода: вторник, среда, пятница, суббота.

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 255020, Київська область, м. Бровари, вул. Київська, 154.
Телефони: редактора — 4-03-76; відділу партійного життя — 4-04-61; відповідального секретаря, відділу сільського господарства — 4-02-92; кореспондента місцевого радіомовлення — 3-13-91; заступника редактора, відділів промисловості, листів і масової роботи — 4-04-61.

Індекс 61265.
Друк офсетний. Обсяг 1 друкований аркуш. Тираж 14.759 примірників.
Замовлення № 3648.